

»Fredningsperioden er udløbet, og vi føler os ikke bundet længere. Nu vil vi tage spørgsmålet op i regeringen, så parterne i god tid kan forberede sig på, at de selv må sikre, at ordningerne kan fortsætte. Parterne skal ikke tro, at der bliver ved med at være statsligt sikkerhedsnet.«

Det var hr. Jørgen Estrup om orlovsordningerne.

Det Radikale Venstres økonomiminister har gang på gang været ude at problematisere orlovsordningerne. Jeg synes ærlig talt, at regeringspartierne og Socialdemokratiets ordfører bør falde en lille smule ned. Det toneleje, der var kendetegnende for indlæggene i formiddags, passede bedre på situationen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når jeg læste op af en forligstekst i formiddags og refererede, at alt var i strid med det indhold, der var i teksten, så mener jeg meget klart, at der er sagt, at der er tale om et forligsbrud.

Det er i øvrigt så heller ikke nogen hemmelighed, og den vil jeg da sandelig heller ikke på nogen måde være indstillet på at undertrykke, at vi i Socialdemokratiet mener, at orlovsordningerne har været og er et meget væsentligt bidrag til at give mange danskere nogle væsentlige muligheder på en række tidspunkter i deres liv, herunder i meget høj grad den børnepasningslov, som er nævnt nu her ganske mange gange.

Så synes jeg, det er fuldstændig legitimt – det er ikke kun tilladt, men det er faktisk nærmest påbudt – at sige, hvad man synes om samfundsudviklingen, hvad man synes om de enkelte elementer, der indgår i den, og som vi kan påvirke herfra.

Så jeg synes, det er fremragende, at der er partier, Venstre, De Konservative, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti osv., der fortæller, hvad de ønsker i forhold til orlovsordninger, fremfører ønskerne, deltager i debatten.

Men at fremsætte forslag og gennemføre dem til afstemning, når man har en aftale om noget andet, det er uanstændighed.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, nu er hverken økonomiministeren eller hr. Jørgen Estrup til stede, og derfor er det på deres vegne, jeg går på talerstolen her for at tilbagevise det, som fru Pia Christmas-Møller helt uberettiget lagde i de udtalelser, hun citerede.

Det var udmeldinger på længere sigt hinsides en forligsperiodes udløb naturligvis. Der var i dette ingen som helst antydning af, at vi fra Det Radikale Venstre skulle være på vej til at bryde et forlig, som vi har indgået.

Det er ikke Venstre, vi her taler om, eller Det Konservative Folkeparti. Vi er af den klare opfattelse, at her er der forligsbrud, hvis man opretholder disse ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, jeg kan kun opfatte hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg om, at Venstre er frit stillet til at komme med deres ændringsforslag om orlovsordninger og til at gennemføre dem uden om regeringen, som et udtryk for, at Venstre ikke mener, der eksisterer nogen aftale, og at regeringen derfor også er frit stillet til at gennemføre de ændringer i orlovsordningerne, den måtte ønske, sammen med de partier, den måtte ønske.

Jeg vil da gerne anmelde, at SF er særdeles interesseret i at diskutere orlovsordningerne. Vi mener, orlovsordningerne er utrolig vigtige som en mulighed for at fordele arbejdet bedre, for at fordele den ledige tid, der er i vores samfund, hen til dem, der har brug for at have den ledige tid – til at tage en uddannelse, til at passe deres børn – i stedet for at tvangsplacere den på de arbejdsløse, som har alt for megen ledig tid. Vi ser store perspektiver i det her.

Men jeg må konkludere på det her, at Venstre mener, at der ikke ligger nogen aftale. Regeringen er frit stillet til at diskutere de her ting med SF i løbet af 1997. Det ser vi frem til.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det her er vi åbenbart nødt til at gentage nogle gange. Jeg håber, det gør indtryk i hvert fald længere nede i rækkerne hos Venstre og De Konservative.

Vi sad i november 1994 og lavede en aftale. Der er både en tekst og en ordveksling, som jeg har i meget klar erindring, i møder, hvor hr. Hans Engell, hr. Anders Fogh Rasmussen, hr. Thor Pedersen var til stede, hvor forståelsen og aftalen var, at partierne ikke uden at være enige om det med virkning i 1997 kunne gennemføre ændringer i orlovsordningerne.

Og det, vi kan konstatere nu, er altså, at hr. Anders Fogh Rasmussen mener, at her er ikke noget, han er bundet af. Det synes jeg har meget alvorlige konsekvenser for, hvor meget vi sådan kan stole på hinanden i det videre forløb.